

1/8.07

ore 11 $\frac{1}{4}$ am

Kremenjak

Politički list za interese grada Šibenika i okolnih sela.

Kremenjak izlazi svaki Četvrtak. Preplatna cijena na godinu 3 Krune. Na pô godine Kruna 1.50 para. Preplate i pisma šalju se uredništvu. Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. **Pojedini broj 4 pare (2 novč.)**

GLAUKONI. *)

Slavohlepni Atenjanin Glaukon htio je doći do vlade. Sretne ga filozof Sokrat i reče mu: Čuo sam da želiš upravljati republikom; ali, reci ti meni: jesи ti uvjeren da si za to sposoban? Znaš li ti upravljati javnim dobrom? Znaš li ti braniti narodna prava? Znaš li učuvati slobodu u granicama naše domovine? Znaš li ti vršiti zakone i dužnosti savjesno i strogo? Znaš li se ti uzdržati vijeran poštenim i čovječanskim načelima i da ih u narod širiš? Znaš li ti žrtvovati svoj interes interesu naroda i zemlje? Odgovorimi znaš li ti sve to?

Glaukon nije znao kud će glavom. Najednom odgovori: Za sada neznam te stvari, ali obećajem da će ih naučiti. Dobro, reče filozof, nek te dakle za sada mine i želja vladanja; uči, kušaj pa kad budeš uvjeren da si sposoban i da možeš izvršiti sve što sam te pitao, onda se daj birati na vladu republike.

Tako je grčki narod shvaćao dužnosti izbornika i važnost poslanika. Za to su se birali ljudi koji su pružali jamstvo za dobro domovine. Svaki se birač mora najprije uvjeriti, je li kandidat dostojan mesta zastupnika i samo kad ga takovim nadje povjeriti mu svojim glasom narodnu sudbinu. Koliku moć narod daje svom zastupniku to nam najbolje dokazuje današnje stanje u Hrvatskoj. Ono nam može biti najboljim primjerom da je u zastupnicima i sudbina naroda pa da se nesmije povjeriti dragocijenjeno pravo poslanstva svakome. Da hrvatski narod nebude bio zastupan pred magjarskom vladom od ljudi neodvisnih, koji dobro poznaju svoju dužnost i odgovornost prama narodu, danas bi Magjari Hrvatsku podjarmili i varvarskim srestvima tražili da joj unište jezik i narodnost da joj zakopaju nadu u budućnost. Obratno: oni su dočekali junački borbu silovitih nametnika, borbu, kojoj se svi divimo. Takva se šta nebi nikad bilo dogodilo da nebudu zastupnici bili na svom mjestu i neovisni a vezani i odgovorni samo prama narodu, već da budu na njihovom mjestu bili odvisni činovnici ili drugi vladini organi. Činovnike, koji su zvani da budu samo izvršujući faktori upravā, narod nesmije nikada birati. Oni su vezani vladom — svojem gospodarem — kojemu su se zakleli da će ga vijerno i slijepo služiti, a on ih za to drži i plaća, pa kad ih narod bira, stavљa ih u takov škripac da moraju ili aktivno proti vlasti ili bilo aktivno bilo pasivno proti narodu. Takovi zastupnici nepredstavljaju politički duh naroda; u njima se odrazuju dva velika zla; jedno: što se daju birati, drugo: što ih narod bira. U prvome slučaju manjka karakter u drugom

sloboda i politički duh, bez kojih nikada od zastupnika nikakve koristi narodu dok bude — kao sada — birati Glaukone, kojima naša Dalmacija i previše obiluje.

DOPIS.

Skradin, 28/7.

Kad smo čitali onu gromovitu osudu sudbene struke u Dalmaciji, a koju je napisao u 80. br. „Dalmate“ god. 1906. c. k. sudbeni savjetnik Ante Radmilović bježe hladno oko srca; ispjovedamo iskreno da nam se učinilo e ovaj gospodin, ljut na naneštene mu nepravde, u nekoliko i prečeruje. Na žalost, iste vlasti, malo po malo, svojim postupkom uvjeravaju nas da ono žigoštanje bilo je potpuno i zasluzeno.

Već smo javili „Kremenjaku“ kako se otezalo sa raspravom protiv popu Kragiću radi uvrjeda Povjerenstvu Jav. Dobrotvornosti. Pre svega, bez ikakvog osnova isključiše Skradinski Sud i prenesoše raspravu kod C. K. kot. Suda u Šibeniku. Po ciči zimi morali su tužitelji nekoliko puta ići u Šibenik i vratiti se bez da je posao riješen. Čas nema jednog spisa, čas koja druga tričarija uzela se kao izgovor, samo da se stvar odugovlači. Zastidiše se već i nadležni, te dogje do javne rasprave. Kragić bude osudjen. I tužitelji, preko svog odvjetnika, i okrivljenik podigoše tužbu protiv prvostepene odluke; ali drugostepena odluka ode u nedogled i Bog zna, hoćemo li je i doživiti. Mi nećemo zvati na odgovornost ni onog visokoučenog Predsjednika Grisogona u čiju nepristrastnost — sačuvaj nas Bože od toga — mi ne sumnjamo, niti ćemo u opće jadikovati nad nepravdama u ovoj plačnoj dolini, već ćemo samo navesti nekoliko istinitih događaja i ako znamo da tko istinu gudi, gudalom ga po prstima tuku. U pripravnim radnjama i agitacijama, pri posljednjim političkim izborima, bježe ovdje jedan izlet Šibenskog Sokola radi preporuke kandidature zast. Dulibića. Tom prilikom, sa prozora občinskog ureda govorio je i fra Ante Penić obećavajući da će vinova loza roditi po svim okolnim brdima ako bude izabran Dulibić. Ko o čemu a fr. Ante o čuturi! Nego neki Skradinjanin, dok je on govorio, klicali su: Živio D. r Iljadica i radi toga općinsko upraviteljstvo sprati u tamnicu 14 dana Nikolu Pokrajača i Antu Gvozdanića, ne davši im pravo utoka! Radi te zloupotrebe uredovne vlasti, odmah je podnešena tužba C. K. kot. Sudu, ali do danas ta tužba, spava mrtvim snom. Mi znamo da gosp. Predsjednik Grisogono ne može svugje i svim mahnama doskočiti; ali, pošto se tiče lične slobode koja, pored sigurnosti zaprema u javnom životu najvidnije mjesto, možemo očekivati da će probuditi iz drijemeža ovu stvar da ne bi zaspala za uvijek. —

*) Rado uvršćujemo ovaj lijepi članak odl. prijatelja iz pokrajine, premda pri kraju sudi previše općenito. Barem se nama čini da bi moralno biti iznimaka. (Ured.)

U šumskim poslima ovamo vlada prava anarhija. Ko se prvi dočepa tugjeg blaga taj plijeni po miloj volji, udaraju se nevoljnim strankama globe, isplate pristojbina i bakšiša rondama i glavarima, onako, preko koljena. Ali o tome čim prije, ako nam uredništvo „Kremenjaka“ ustupi nešto prostora. — Do vijenja.

RAZNE VIJESTI.

Pišu nam iz Docia 30/7.: Nas 86. Dolačana što potpisanih što potkrižanih učinili smo bili tužbu na općinu zbog nereda poljskih proti poljarima i nadpoljaru. Općinska Uprava nit nam tužbe povraća niti je još riješava. Nije li to htjela radi nas Kremenjaka, zašto nije bar rad ljudi svoje stranke i rad obraza i obzira na našeg prisjednika V. Županovića. On je htio da u svom Docu učini red, da promijeni i nadpoljara i poljare, ali mu neko na općini neda, a i nadpoljar mu u oči kaže: nebojim te se, nit će te pozdravljati! ima, ko mene brani.

Sad, kad se poslije toliko vremena nadpoljar vratio iz Trsta bolesnih očiju i nesposoban za službu, molimo Slavno Upraviteljstvo, da ga baci u penzion, jer je to zadobio držeći nered. I nek nam imenuju drugog nadpoljara, jer se mnoge štete čine i u nas i u Zlarinjana, koji se jedni tuže svaki dan. I isti jedan od poljara kaže, da je nered velik i da se stidi ljudi pogledat u oči, ali — valja slušat svoga starijega.

Molimo dakle opć. Upravu, da pogleda na ovaj nesretni narod bez ikakva troška za općinu. Ovdje nema trošaka kao za popravljanje (!) onih silnih puteva kroz Dolac; bio jedan ili drugi nadpoljar, svakako će biti onaj, koji je glasovao za općinu. Nama to nije žao, samo nek drži red u polju. Mi nepitamo da bude Kremenjak.

Dolačani svih stranaka.

*

Iz Jadrtovca nam se tuže, da je općina imenovala poljaram za jadrtovački odlomak nekog nemirnjaka Matu Šaru, čovjeka na slabu glasu, koji za zlodjela bio i osudjen na 4 i pô mjeseca tamnica. Taj čovjek nema ništa svoga u polju, pun duga, sumnjiva ponašanja, pak sad će on da čuva polje od lupeža, a glas je da je njega bio jedanput našao u tudjem grožđu Stipe Aras pok. Krste.

Proti takome poljaru diže se glas svega sela (osim paroka) i tužba je predana na poglavarsvstvo i upozorenje na to i načelnik. Vidićemo što će se učiniti — Međutim velimo opet: premda nije lijepo da se samo zbog stranačkog inada skidaju pošteni poljari a stavljaju svoje pristaše, ipak i to nek je prošteno, ali, kad se imenuju svoji, nek budu bar ljudi pošteni i sigurni. Mislimo, da nepitamo puno.

*

Iz gornjeg Varoša nam se tuže, da je još pod pok. Šupukom bilo obećano, da će se graditi konal od Poljane do Jovića magazina; da je tako obećala i općina poslije Šupuka i ova, pa još nema ništa od toga. Lani se je nagradilo, al samo od Poljane do kuće Čikarne, pak se zaustavilo, jer da nema novaca, tako da izgleda, da je to bilo gradjeno samo za gosp. prisjednika Čikaru. Bože mu daj i tri konala, ako mu treba, al nama napravite bar jednoga. Kad smo mi priznali ovu vašu republiku, nezaboravite ni vi svoje republikance.

*

Vlasnici zemalja i mahom svi težaci, tuže nam se, da su poljski putevi strašno zapušteni. Jedanput je bilo uživanje proći kroz polje i pješice i na živinčetu i na

kolima, a sada da na nekim mjestima moraš polomiti i noge i kola. Gdje je voda što odrla, to se ostavlja i zapušta bez popravljanja, a još se drže samo ona mesta, kuda voda manje dere.

Preporučamo da se uloži malo brige i u poljske pute sad prije jeseni da težak sa svojim krvavim trudom dodje zdravo kući. A svirke i izlete ostavimo za onda kad budemo sitiji i od filoksere obranjeni.

*

Kad smo pri putovima, upozorujemo usput i na državnu testu. Ni ona nije nejčestitija, a jame po njoj bilo bi bolje prije jeseni izravnati kad su kola lagana, a ne čekati jesen kad se voze pune koslate masta, pak kukavi konji moraju da se natežu po škalji nesatrvenoj i previše krupnoj. Ako su konji živine, nebudimo mi živine i nek nam bar konji i ostala im svojta reku da smo ljudi. I to je jedna utjeha.

Ta, konji ne traže, ni da kare voze bez muke, niti da se u ferati voze mukte svake subote.

*

„H. R.“ priznaje da su zadnje izborne listine bile netočne i nepotpune a da su tomu uzrokom župnici jer da ne drže (!?) knjige u redu. A mi pitamo što smo i prije izbora pitali: kako su za vojnicu listine u redu? Kako za levu neizostane nikad nitko? Kako su točna imena u pitanju plaćanja poreza? Ako, po biskupskoj okružnici neki župnici (!?) ne drže knjige u redu, valjda nije to od godina i godina. U listine nijesu bili uvršteni ljudi od 24 pa do najviših navršenih godina, ljudi koji su već toliko puta izvadili kršterice iz župskih knjiga. Da bude ck. Pogl. sastavljal listine na temelju izvadaka matičnih knjiga (gradjanskih a ne kanoničnih, a na to ćemo se osvrnuti) što mu ih župski uredi u prepisu šalju svaka tri mjeseca, uvjereni smo da bi listine bile točnije sastavljene.

Pišimo s manje ignorance ili nepišimo ništa.

Šala i satira.

* **Brzojav:** u Zelinoj kavani još jedan pasić liže pjateline. Najprije dodje gospodin sa milostivom sa pasićem: oni pozdravljaju uljedno a pasić pozdravi svoje drugove, onjuškuju jedan drugome peveruniće i šajbice, obidju kantune pak svaki k svom gospodaru a likapjatinu k svomu. Miga repičem i dvatriput kine, onda mu gospodin da svoj pjatelin. Kad ga poliže, počme jezikom oblizivat nos kišući i repom migajući i krmeljavim okom gledajući kako kućarin milostive još putuje od pjatelina do usta. Napokon mu i milostiva pruži svoj na polizanju. Pasic ga poliže, kine kroz nos, stresne sobom, migne repičem, skoči sa slotčića, potraži drugove, onjuškuju se da capo alla fine, omjere jedan drugome visinu zadnjeg trupa... jedni dignu nožicu prama zidu, drugi prama stočićim, treći prama abitum i kroz otvorene valvole ili ti pipke počmu škropiti mirisavu — odokolonjsku: podgrijanu sladolednu vodicu.

* **Prošli četvrtak** bila je našem Jakovu šerenada. Najprije počela mužika. Mužika probudi oko ponoći telentova tovara pa prihvati i on. Uza nj pristane iz komšiluka drugi in duetto. Njih dva probude okolo bota kelicu Pekasovu i slože terzetto. Njih troje probude dva paua Kerkermajsterova i udare in quintetto u slavu jakovljevu. Sve ovo probudi iz mrtvih duh počnjog Rašina tovara i on, preličući preko kuće jakovljeve, reče: da l' nisam umrâ, šta bi ti ja, moj Jakuš-

nica, zakanta! pa makar Rontići odbili meni ušesa kā tebi skoro livi navrtak više uva.

* **Odakad je „Kremenjak“** žicnuo D.ra Purčića, o-pažamo da sad hoda šesnije, kā na laštik. Hodanje mu je ka neko žicanje a svaki korak rekā bi da "žubori": žic, žic!

* **Jedanput su „žuborili“** potočići, a sad kad mogu „žuboriti“ slavići, mogu i Purčići. A jeste li štili Šta Slavomir piše u Šmotri? Olduna teća! — i njega je Ravažjo učio. Čisto neznaš, da l' ono piše, pjeva il — „žubori“.

* **Veliki uspjeh.** Na Petrov dan uzdigao se je naš Slavomir sa svojim balunom sa trećeg poda Maculinove kuće u još nedostignute visine i plovio je noći i dane po nebeskim visinama s kojih je mogao vidjeti prizore ushićenja, dubine potresene duše i slušati kompozicije duboke žalosti, izvanredne radosti, stroge zbiljnosti i slavulja kada slatko žubori.

Pomoću svojeg timuna plovio je sigurno a najveću visinu dostigao je nad Tijesnom od 1005 m. Učinivši sva moguća najfantastičnija i najpoetičnija zavijanja i previjanja vratio se opet na zemlju nadmašivši uspjehe baluna „Patrie“. Svi prisutni bili su u tjeskobi a najviše šjor Toni C. od strâ da ne izgubi stalnog afituala.

* **Brzojav iz Korčule:** Naši došli zdravo. Pravu buru oduševljenog veselja pobudio šjor ašešur Andre obučen po sokolsku. Lijepo Korčulanke posipale ga murtalom, kunfetim i rogačim i bacale mu ljupce sa prozora. I fotografali su ga za memoriju. Živio Frank i Prodan! Živila sloga srpsko-hrvatska!

Pavle Rodzo i Roko Bellabarba.

* **Moji dragi Kremenjaci i Vi drugi poštenjaci od contro-bande,** „Sale i satire“ više nema. Ma šta cete više?! Tražim Slavomira, a on — odletija s balonom. Tražim šjor Andru, on — odletija sa Sokolima. Odo' da nadjem bar Kerkermajstera u terlišu. Kucam i otvoram vrata — kući ga nije; sam Nasradin leži na stolu. Kucam na općinu i otvoram po'ako — nije ni tu; samo D.r Mate bez jakete i bez kolarine na jednoj sidi, na drugu dîga noge i piše o „Položaju“. — Ponudi mi sisti i štiti. Zahvalim mu i rekô da su politički položaji isto kā i oni sidjenja. Čovik sidi kako mu je komodnije. Povirim na druga vrata: tamo, vidju, Sirovica piše pismu Sokolu Korčulanskom, nek se drži junački ka i za rata od Kandije. Nisam ga htija „rušiti“ u poslu, jer su pisnici u tom stanju „neubrojivi“ i „neumnoživi“ i „neodgovivivi“, pak ako bi ko htija da ih odabiće od tog stanja bludećih usijanih meteora, mogâ bi otici razbijenih navrtaka kā i naš Jakov. I puštim ga, nek naš slavić — „žubori“. U to je D.r Mate već prominija položaj i uzea onaj debeli pripadnika klera. U mal nehote nereko': dobra noć fra Mate, al nereko' ništa i odô tražiti Kerkermajstera u terlišu u kavanu. U kavani: D.r Pilip matira Oria, Rudo'fo čeka Kuru, šjor Cesare čeka glas ljubljanske, šjor Bepo čeka rješenje jugoslavenskog pitanja, kratkovrat Herman čeka dok se otvoru peškarija jer su mu drage očade i štipayci, advokati čekaju glas o razbijanju hrvatsko-srpskih glava, tehnik općinski čeka s pašetom u ruci da ode miriti škole sa S nčićem (a Sinčić u balunu), meštar Jozo čeka hoće li se napokon njegovoj vrućoj ljubavi smilovati koja lipa kokica, pa makar i tučica, zbor liječnika čeka epidemiju (time bi presta'a švidleraj), Purec čeka one to-

vare iz Bosne, činovnici povišenje plaće i odlazak škvadre, Rikac čeka dan za transparente i rokete, Perma pritiska na nos cviker i čeka da se „Hrvatska Rieč“ uvjeri e je on pisô s višeg stanovišta i šireg gledišta, a da su oni slabo prolegali pa nijesu arivali kapit marteritas projectas, vojska cura sidi i sramljivo čeka hoće li ih ko doći digniti i odvesti prid oltar, makar bilo onaj sv. Martina, a Zele naš čeka da ga ko šta upita da osmi dan otvori usta. Još ih čeka rpa, ali ja tražim Kerkermajstera u terlišu i odem ča. Podjem priko rive da ga tražim. Na jednom mistu skupilo se svitine: odem tam. Ja da ēu blizu — o! — vidim njega, on ugleda mene, potrcem da ga pozdravim, a on — ac u kajic, šmigne, zagrabi dvaput rukama kao za sinjal, ja cik-a-cik a kajic svoj put niz more.

I eto vam sad! — Jedan uteka u balun u arju, drugi uteka u sokole u Korčulu a treći u kajic na more! — pak šta 'š sad!? Propade šala, propade satira! I tužan zapivam: Oj more dumboko, sva naša žalosti, po tebi plovi majster sve naše radosti. — Zbogom Kremjenjaci, zbogom i vi furešti, zbogom svi Vaš Kremjenjak.

P. S. U mal da nisam od tuge zaboravija, a moram Vam reći prije neg se rastanemo. Šala je prudila. Kad je otiša niz more nije bija u terlišu ni u strijaču a la splitski kanarinci. Imo je na sebi crnu rastrigusku, crne gaće (al nè široke ka i Balinac), patinane postole i ponta i mezza-kanetu; i drža se je dostojanstveno: pravi ašešur.

I tako lipo od terliša na rastrigusku, od strijača na medzakanetu, od medzakanete jedan kvarat više, pa dva kvarta više..... e gavemo la Cana, Cana, oh che Cana, ch che Canon!!

E con questo finisce la commedia.

ŠIRITE: „KREMENJAK“

Na temelju §. 19. T. Z. uvrstiti cete sliedeći izpravak: Nije istina, što je tiskano u 20. br. „Kremjenjaka“ od 18. t. mj. pod naslovom „Metnimo u red redare“, da bismo se u nedjelju 14. t. mj. oko 2 sata po ponoći nas dvojica podpisani medju sobom pobili, uhvatiti se za prsi i jedan drugome pljucali u obraz. Do takova šta nije nikad došlo medju nama, niti u obće medju redarima, koji svoju težku službu vrše što savjestnije. Šibenik, 22. srpnja 1907. Miho Kulić redar. Stražmestar Ante Dulibić Nadredar.

Primj. Vidjeno, potvrđuje se. Nije ništa istina; niti je ko kome rekao da je **ruf.an**; niti mu je drugi odgovorio: **ti si ruf.an, što si po svu noć u kući krjeposti**; niti ko kome rekao: **muči tute, ludro!** niti je bilo besime, ma ništa i ništa. I kad smo ovo kazivali onome šta prodaje doli kaule na moru, on se otrese: Ma ča ni istina?! Ol san ja bi slip da nisam ču!?! A ni zar mises sja kā dan?.... Ven, — ven ako ni to, da je ovi mises oni isti kā i u Veneciji, di govoridu **che la luna manja tutto**.... i leteće i stojeće i čuće.... A viš, — pur moje kaule nije tila izist. —

Nikola Bomman - Šibenik

Limarska radnja. Prodaja kuhinskog posudja. Kupaonice od zinka svake veličine. Sviljetionici na acetilen za ribare. Velika zaliha električnih aparata, Postavlja telefone, električna zvona i munjovode. Preuzimlje izradbe natpisa iz drveta i majolike svake veličine i boje. Prodaja slatkog ugljena.

Singer C.o Dioničko Društvo Sivačih Strojeva

PAZI! Svi drugi strojevi, koje nudjaju druge kuće sivačih strojeva pod imenom SINGER, građeni su po jednom našem starijem sustavu, koji daleko zaostaje za našim novijim sustavima za obiteljske strojeve u konstrukciji, u uporabi i u trajnosti.

Skladište u Šibeniku kod **Karlo Bamberger**, glav. ul.

Po ovome znaku
mogu se
razpozнати
prodavaonice

u kojima se
prodavaju jedino
„Singerovi“
sivači strojevi.

Javljam P. N. Obćinstvu da sam ovih dana otvorio u ovom gradu u glavnoj ulici — — — prizemlji kuće Prebanda — — —

KROJAČNICU — — —
= I SKLADIŠTE ROBE
za muška odiela.
Jamčim za dobre vrsti robe, za elegantan kroj, kao i za tačnu izradbu

CIENE UMJERENE — — —
LUIGJ PALADINO — ŠIBENIK.

**PRVA TVORNICA LEDA U ŠIBENIKU
POMOĆU ELEKTRIČNE SNAGE.**

Led prve vrsti tvrd kristaliziran i trajan. Puntigamsko pivo iz prve tvornice piva u **GRACU**. Glavno skladište piva uzorno uredjeno u ledu. Vlastiti proizvod šifonā i pasaretā svake vrste. Stupe za sukno pomoću električne snage. Najljepše uredjene i dugom radjom prokušane. — — — Mnogo se preporučuje **PAŠKO RORA - Šibenik** — — —

Ivan Rude -- ŠIBENIK

Glavna Ulica

Veliki izbor ilustrovanih razglednica
Papirnica, Pisarnički predmeti
Školske knjige
Igračke, galanterijske sitničarije, predmeti iz terakote
i kineskog srebra, Parfumerija itd. itd.

HOTEL KRKA - ŠIBENIK

Gostionica prvog reda. — Blizu morske obale i prista-

nista. — Spavaće sobe sa pokućstvom u modernom stilu. — Tople i hladne kupelji sa douche

** RESTAURANT SA KUHINJOM PO DOMAĆU **

Cijene umjerene

U velikoj odijeljenoj dvorani preuzimlje svaku službu
kao za ručke, dinere, vjenčanja i t. d. sa bogatim
jestvenikom

— — — VELIKA TERASA POGLEDOM NA MORE — — —

Vlastnik: FRANE CRLJENKO

Naslov brzojava: HOTEL KRKA - Šibenik.

Svaki trgovac, koji ne oglašuje svoju robu, ustupa mjesto svojim takmacima, koji oglašuju.

„Kremenjak“

se prodaje u dućanu: N. Marinkovića, I. Rude, Š. Bianchi-a i u tiskarnici.

TISKARNICA I. SFAGLINATZ

(Ulica Stolne Bazilike) ŠIBENIK (Ulica Stolne Bazilike)

Preporuča se Sl. Općinstvu za izradbu radnja, kao: Računa, listića s natpisom, Memoranduma, trgovackih, župničkih i uredovnih obvoja. Ugovora, poziva, tražbica. Svakovrstnih perforiranih i paginiranih cedulja. Posjetnica raznih vrsta i veličina. Mrtvačkih prijava, itd. itd.

— — — Uz cijene sasvim umjerene. — — —